

РЕШЕНИЕ

№ 6661

гр. София, 05.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
открито заседание на 21.09.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова
Маруся Йорданова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на
прокурора Костов, като разгледа дело номер **3282** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Камелия Стоянова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

3

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от
ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от Комисията за защита на потребителите против
решение от 07.12.2011 г., постановено по НАХД № 10515/2011 г. на СРС, наказателно
отделение, 116 с-в. Със същото е отменено НП № 19914/20.04.2011 г. на председателя
на Комисията за защита на потребителите, с което на [фирма] на основание чл. 233,
ал. 2 от Закона за защита на потребителите, вр. чл. 210а, вр. чл. 68в, вр. чл. 68е, ал. 1 и
ал. 4 от Закона за защита на потребителите е наложена имуществена санкция в размер
на 500 лв. за нарушение по чл. 68в, вр. чл. 68е, ал. 1, вр. ,л. 4, т. 1 от Закона за защита
на потребителите.

Решението се обжалва като неправилно постановено в нарушение на закона -
касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, по съображения, изложени в
касационната жалба. Иска се да се отмени и да се потвърди наказателното
постановление.

Ответникът по касационната жалба изразява становище за неоснователност на

жалбата.

СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административният съд С.-град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

С решение от 07.12.2011 г., постановено по НАХД № 10515/2011 г. на СРС, наказателно отделение, 116 с-в е отменено НП № 19914/20.04.2011 г. на председателя на Комисията за защита на потребителите, с което на [фирма] на основание чл. 233, ал. 2 от Закона за защита на потребителите, вр. чл. 210а, вр. чл. 68в, вр. чл. 68е, ал. 1 и ал. 4 от Закона за защита на потребителите е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение по чл. 68в, вр. чл. 68е, ал. 1, вр. ,л. 4, т. 1 от Закона за защита на потребителите.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че на 09.02.2011 г. Г. С. подал по e-mail жалба до Комисията за защита на потребителите, с която съобщил, че в електронния магазин на [фирма] – <http://www.technomarket.bg> се предлага продукт в категорията конзоли със заблуждаващи снимки и без описание, който в действителност представлявал аксесоар, а не игрова конзола. В жалбата си посочил, че след като видял на посочения интернет адрес продукта решил да си го купи на място в магазин – търговски обект на посоченото търговско дружество. По този повод посетил магазин на търговското дружество с намерение да го закупи, но на място в магазина разбрал, че в сайта е била допусната грешка и не се предлага конзола, а аксесоар за нея. Жалбата била заведена в Комисията за защита на потребителите, като служители от същата извършили проверка на информацията, съдържаща се в електронната страница на посочения интернет адрес. При проверката било установено, че на електронната страница липсва конкретизираща (описателна) информация на посочения продукт, както липсвало както описание на продукта, така и посочване на неговите технически характеристики. Било установено също така, че липсвала информация и указание, че продуктът е само аксесоар за игрова конзола, а не конзола. За констатираното нарушение бил съставен АУАН, въз основа на който било издадено наказателно постановление.

От правна страна СРС не е разгледал спора по същество предвид обстоятелството, че е приел, че при съставянето на АУАН е нарушен чл. 43, ал. 1 от ЗАНН, тъй като същият не е подписан от съставителя на акта.

Решението на първоинстанционния съд е правилно.

При правилно изяснена фактическа обстановка съдът е формирал и правилни правни изводи.

От представените по делото доказателства се установява действително, че АУАН не е подписан от съставителя на същия. Това е обстоятелство, което не се отрича и от касатора в производството пред настоящата инстанция, доколкото в касационната жалба се обуславя приложимостта на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН. Действително, няма пречка техническото изготвяне на акта да бъде извършено в отсъствието на нарушителя. Най-важното е АУАН да бъде съобразен с изискванията на закона и да бъде обоснован. Същият следва да бъде съставен в писмена форма и да съдържа реквизитите по чл. 42 от ЗАНН. Освен тези реквизити, следва да се обърне внимание

на още едно важно изискване и то е свързано с подписването на акта. Принципно това е "завършекът" на формата на акта. Изискванията в това отношение са актът да бъде подписан от неговия съставител, поне от един от свидетелите и от нарушителя – чл. 43, ал. 1 от ЗАНН. Подписите на посочените субекти нямат еднакво процесуално значение. На действителността на акта биха могли да се отразят само подписите на актосъставителя и на нарушителя. Липсата им прави акта недействителен от процесуална гледна точка и производството не следва да се счита образувано. Смисълът на подписа на нарушителя е същият да бъде запознат със съдържанието на акта и така да бъде наясно за какво конкретно нарушение ще му се търси отговорност. За целта актът трябва да му бъде предявен. Видно от процесния АУАН, същият е предявен и подписан от представителя на дружеството-касатор, като му е предоставена възможност да се запознае със неговото съдържание, както и да се противопостави, да възрази срещу обвинението, което му се отправя, тъй като съставеният акт има и тази функция - официално обвинение в извършване на правонарушение. Нарушителят е в правото си да се защити още в момента на съставяне на акта и не е бил лишен от нея. Подписването на акта от страна на нарушителя е не само формален, но и съдържателен елемент. Тук стои въпросът за предварителната защита на нарушителя, която предхожда налагането на имуществената санкция. Изразява се във възможността нарушителят да направи възражения срещу обвинението, че е извършил административно нарушение и това в случая му е осигурено. В процесния случай, обаче АУАН не е бил подписан от съставителя на акта. В тази връзка са правилни изводите на първоинстанционния съд, че на практика липсва редовно съставен АУАН, доколкото съгласно чл. 36, ал. 1 от ЗАНН административнонаказателно производство се образува със съставяне на акт за установяване на извършеното административно нарушение.

Обстоятелството на неподписване на акта пречатства дори и проверката относно обстоятелството дали същият е съставен от компетентно длъжностно лице.

Въз основа на изложеното, тази инстанция приема касационната жалба за неоснователна. Оспорваното първоинстанционно решение следва да бъде оставено в сила.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВНИЯТ СЪД С. – град, VI-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила решение от 07.12.2011 г., постановено по НАХД № 10515/2011 г. на СРС, наказателно отделение, 116 с-в.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: